

de mindre Kjøbstæder indtage i Staten, til den lille Næring, de i Almindelighed ere i Besiddelse af, og den Besværlighed, de have ved at udrede alle de contante Udtællinger og Statter, som allerede paahvile dem. De mindre Kjøbstæders Stilling i Staten har allerede i en Række af Aar ikke været god; den vil blive det mindre, jo mere man borttager de Fordele og Begunstigelser, som have været dem tilstaaede, og som for en stor Deel maaskee have sammenholdt dem, og de mindre Kjøbstæder ville vel saaledes i Tidens Løb blive til Smaaflækker eller mindre Markedspladser. Hvorvidt dette imidlertid kan være noget Tab for Staten, kunde vel være et Spørgsmaal, men saa meget er jo vist, at det vilde bringe Udelæggelse over flere Borgere og Beboere af de mindre Kjøbstæder, og i alle Tilfælde har det forekommet os, at det for Tiden ikke er passende at paalægge dem en forhøjet Beskattelse. Hvad jeg først vil tillade mig at henvende Forsamlingens Opmærksomhed paa, er, at de smaa Kjøbstæder altid lide i Forbindelse med de større Kjøbstæder, saaledes som den mindre og den mindre formuende Commune altid lide i Forbindelse med den større og mere velhavende Commune. Den fattige Mand's Deconomie er en ganske anden end den rige Mand's. Hvad den rige Mand anseer for uundværligt og for Bequemmeligheder, der absolut høre til, det maa den uformuende Mand i sit Budget staae en Streg over, og, som det er med Personer, saaledes ogsaa med Communer. Den høitagtede Indenrigsminister har ved den foreløbige Behandling af denne Sag udtalt, at det var en simpel Retfærdighed, at de mindre, ubegvartede Kjøbstæder kom til at bidrage i Forhold til Folkemængden, som de ikke hidtil havde gjort. Det maa jeg imidlertid tillade mig at modsige, idet jeg anseer den Maalestok, som Folketallet afgiver, for meget ufuldkommen, især naar Talen er om Penge. Man vil dog i Almindelighed vide, at en Haandværksmand i de mindre Kjøbstæder lever i Almindelighed for det Halve, maaskee endog for Mindre imod en Haandværksmand i lige Stilling i de større Kjøbstæder, og altsaa bliver det af hans Fortjeneste de dobbelte Procenter, han maa afgive til det sam-

me Maal. De større Kjøbstæder have ogsaa dertil almindelig den Fordeel, at deres Velgenhed og andre Omstændigheder forarsage, at de have rigere Kjøbmand og mere formuende Borgere i deres Kreds, som, naar Afgifterne gaar efter Ligning, ville gjøre, at de største Summer blive lagte paa dem og de mindre Borgere altsaa forskaanes derfor. Vistnok er det jo en vanskelig Sag at udfinde en retfærdig Maalestok for en Beskatning; Hartkornet skulde og burde jo vel være det; men, eftersom vor Matricul for Dieblisset er beskaffen, er det det vist ikke, hvilket jo simpelthen bevises deraf, at en Lønde Hartkorn i Jylland paa sine Steder kan kjøbes for 200 Rbd., og i Sjælland skal koste 1000 Rbd. Imidlertid, det er anført som et Exempel, og er jo en Sag, som ikke foreligger; men min Mening er dog under nærværende Forhold, at man ikke bør benytte en forældet Beskatningsmethode, for derved at gjøre en Uretfærdighed god igjen, især deleshed naar den simple Mand derved kommer til at lide. Jeg troer derimod, at den nærværende Sag burde oppebie den Tid, som vi haabe ifølge vor Indenrigsministers udtalte Ord vil forestaae, da Indquarteringskatten kommer til at staae paa sit rette Sted, nemlig i Budgettet for Krigsministeriet. Jeg maa endvidere gjøre opmærksom paa, at Indquarteringen in natura langt fra er saa stor en Byrde for de mindre Kjøbstæder, som den er for de større Kjøbstæder, og, naar altsaa de mindre skulle betale deres Andeel deraf i Penge, saa er dette atter noget Ugunstigt for dem. De beqvartede Kjøbstæders Fortjeneste ved at underholde Soldaterne — og det er jo de store Kjøbstæder, som dette for Dieblisset paahviler — er ikke anseet for at være af nogen Betydning. Det har den imidlertid dog i Almindelighed været, og vor Lovgivning indeholder jo nok som Beviser for, at den har været anseet derfor, og vistnok ogsaa med god Grund. Men endnu mere gjælder dette for de mindre Kjøbstæder, hvor man er vant til at finde sig i og være glad ved en mindre Fortjeneste, og hvor mangfoldige Ting ere meget bedre Kjøb, hvor Ildbranden ikke er kostbar, Huusleien godt Kjøb, Fødevarerne simple og i lavere Priis og Fornødenhederne færre, hvilket Alt